

Socialnämnden i Svedala kommun och SiS särskilda ungdomshem Eknäs får allvarlig kritik för att ett barn som vårdades enligt LVU gavs vård på låst avdelning utan laglig grund. Även Förvaltningsrätten i Malmö får viss kritik

Beslutet i korthet: Socialnämnden i Svedala kommun ansökte om att ett barn som var omedelbart omhändertaget med stöd av bl.a. 3 och 6 §§ LVU och som vårdades på låst avdelning på Statens institutionsstyrelses (SiS) särskilda ungdomshem Eknäs, skulle beredas vård med stöd av 2 och 3 §§ LVU. Förvaltningsrätten i Malmö beslutade i sin dom att barnet skulle beredas vård endast med stöd av 2 § LVU. Det innebär att barnet inte längre vårdades enligt 3 § LVU och därför inte kunde ges vård på låst avdelning. Detta uppmärksammades dock inte av vare sig nämnden eller ungdomshemmet när de fick del av domen, och barnet fortsatte därför att vårdas på låst avdelning under 13 dagar utan att det fanns laglig grund för det.

JO konstaterar i beslutet att det är uppenbart att det fanns allvarliga kunskapsbrister hos nämnden om tillämpningen av LVU och att nämnden inte hade tagit sitt ansvar för vården av barnet. Nämnden får därför allvarlig kritik av JO.

Enligt JO borde ungdomshemmet Eknäs ha kontrollerat om det i och med domen fortfarande fanns laglig grund för att vårda barnet på låst avdelning. Eftersom det saknades borde ungdomshemmet ha vidtagit åtgärder omedelbart. Det gjordes inte förrän flera dagar senare och därför får även ungdomshemmet Eknäs allvarlig kritik av JO.

I beslutet uttalar JO vidare att Förvaltningsrätten i Malmö inte kan undgå kritik eftersom den i sina domskäl angav var barnet skulle vara placerat.

Bakgrund

Socialnämnden i Svedala kommun beslutade den 14 oktober 2022 att omedelbart omhänderta AA med stöd av 1 § andra stycket, 3 och 6 §§ lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, LVU. Han placerades på Statens institutionsstyrelses, SiS, särskilda ungdomshem Eknäs, som enbart ger vård på låst avdelning. Den 26 oktober 2022 fastställde Förvaltningsrätten i Malmö beslutet om omedelbart omhändertagande.

Den 10 november 2022 ansökte nämnden om att AA skulle beredas vård med stöd av 2 och 3 §§ LVU. Förvaltningsrätten beslutade i en dom den 30 november 2022 att bifalla nämndens ansökan på så sätt att AA skulle beredas vård med stöd av 2 § LVU. Domen skulle gälla omedelbart i den delen. Domstolen biföll alltså inte ansökan om vård med stöd av 3 § LVU. I domskälen angav förvaltningsrätten att domstolen delade parternas bedömning att det fick anses vara till AA:s bästa att stanna kvar på SiS-hemmet ytterligare en tid. Domen expedierades till bl.a. nämnden samma dag som den meddelades.

Nämnden kom fram till att domen innebar att AA skulle vara kvar på det särskilda ungdomshemmet. Den 5 december 2022 fick ungdomshemmet Eknäs domen digitalt från nämnden.

Den 12 december 2022 uppmärksammade personal vid ungdomshemmet att domen innebar att det inte längre fanns laglig grund för att vårda AA där. Samma dag kontaktade ungdomshemmet nämnden som genast omplacerade AA.

AA vårdades vid ungdomshemmet Eknäs utan laglig grund från och med den 30 november till och med den 12 december 2022.

Initiativet och förundersökningen

Den 20 april 2023 beslutade jag att inleda en granskning av nämndens och SiS hantering av ärendet beträffande AA.

Jag fann anledning att anta att befattningshavare som står under JO:s tillsyn hade gjort sig skyldiga till tjänstefel enligt 20 kap. 1 § brottsbalken och beslutade därför den 21 april 2023 att inleda en förundersökning. Under förundersökningen tog jag del av bl.a. nämndens beslut om omedelbart omhändertagande och ansökan om vård enligt LVU samt förvaltningsrättens dom den 30 november 2022. Under förundersökningen delgavs tre tjänstemän misstanke om tjänstefel.

Till följd av det som kom fram under förundersökningen fann jag inte anledning att fullfölja den. Jag beslutade därför den 12 juni 2024 att lägga ned förundersökningen och att granskningen skulle fortsätta inom ramen för tillsynsärendet. Den 1 juli 2024 beslutade jag att utvidga granskningen till att även omfatta Förvaltningsrätten i Malmö.

Utredningen efter förundersökningen

Begäran om att nämnden skulle yttra sig över sin handläggning

JO begärde att nämnden skulle yttra sig över sin handläggning av ärendet efter förvaltningsrättens dom samt besvara ett antal frågor.

Nämnden framförde bl.a. följande i sitt yttrande. Nämnden brast i sin hantering i och med att AA vårdades på låst avdelning utan stöd i lag. Det är allvarligt men nämnden vill inte klandra enskilda handläggare dels då domskälen var

förevillande, dels då det var hög arbetsbelastning under den period när domen kom in till nämnden. Kompetenshöjande insatser vad gäller SiS-hem och vilka lagkrav som finns för placering på låst institution kommer att genomföras. De rutiner som finns kommer också att ses över så att socialsekreterare och handläggare vänder sig till kommunens jurist vid tveksamheter kring hur lag och praxis ska tydas.

Begäran om att SiS skulle yttra sig över sin handläggning

JO begärde också att SiS skulle yttra sig över sin handläggning av ärendet efter förvaltningsrättens dom. Myndigheten skulle också besvara ett antal frågor.

SiS framförde bl.a. följande i sitt yttrande. När domen kom in hanterades den inte enligt de riktlinjer som finns. SiS har som verkställande myndighet att ta del av de domar och beslut som kommer till myndighetens kännedom och ska kontrollera att det finns laglig grund för varje placering vid myndigheten. Hanteringen brast i det här fallet och de nödvändiga kontroller som framgår av SiS centrala riktlinjer gjordes inte. Detta bidrog till att AA var föremål för tvångsåtgärder utan lagstöd. Ungdomshemmet Eknäs har nu uppdaterat sina lokala rutiner för att förhindra att något liknande ska inträffa igen.

Begäran om att förvaltningsrätten skulle yttra sig över sin handläggning

JO begärde slutligen att förvaltningsrätten skulle yttra sig över domstolens handläggning i vissa angivna avseenden. Även förvaltningsrätten skulle besvara ett antal frågor.

Förvaltningsrätten, som fogade den ansvariga domarens yttrande till sitt eget, framförde bl.a. följande. Det aktuella domslutet överensstämmer i stort sett med den mall som finns i domstolens mallsamling. Den ansvariga domaren har lagt till ”på så sätt” efter konstaterandet att förvaltningsrätten bifaller ansökan, vilket signalerar att det kan finnas en avvikelse i förhållande till den uppfattning sökanden angett. Domaren har vidare direkt efter domslutet gjort en sammanfattning av domen där det tydligt framgår att det inte finns grund för att bereda den unge vård med stöd av 3 § LVU. Det kan med den utformningen av domen inte anses råda någon oklarhet kring på vilken grund den unge skulle beredas vård enligt LVU. Det är olyckligt att det i domskälen angavs att den unge bör fortsätta att vistas på den placering som var aktuell då. Av sammanhanget i domen framgår dock inte annat än att det väsentliga var att den unge skulle få den utredning och vård som han var i behov av.

Rättsliga utgångspunkter

Insatser inom socialtjänsten ska göras i samförstånd med den unge och hans eller hennes vårdnadshavare enligt bestämmelserna i socialtjänstlagen (2001:453). Insatserna ska präglas av respekt för den unges människovärde och integritet. Den som är under 18 år ska dock beredas vård enligt LVU, om någon av de situationer som anges i 2 eller 3 § föreligger och det kan antas att behövlig vård inte kan ges den unge med samtycke av den eller dem som har

vårdsnaden om honom eller henne och, när den unge har fyllt 15 år, av honom eller henne själv. Vid beslut enligt LVU ska vad som är bäst för den unge vara avgörande. (Se 1 § LVU.)

Vård ska beslutas om det på grund av fysisk eller psykisk misshandel, otillbörligt utnyttjande, brister i omsorgen eller något annat förhållande i hemmet finns en påtaglig risk för att den unges hälsa eller utveckling skadas (2 § LVU). Vård ska också beslutas om den unge utsätter sin hälsa eller utveckling för en påtaglig risk att skadas genom missbruk av beroendeframkallande medel, brottslig verksamhet eller något annat socialt nedbrytande beteende (3 § LVU).

Beslut om vård med stöd av LVU meddelas av förvaltningsrätten efter ansökan av socialnämnden (4 § LVU). Socialnämnden får dock besluta att den som är under 20 år omedelbart ska omhändertas om det är sannolikt att den unge behöver beredas vård med stöd av LVU, och rättens beslut om vård inte kan avvaktas med hänsyn till risken för den unges hälsa eller utveckling eller till att den fortsatta utredningen allvarligt kan försvåras eller vidare åtgärder hindras (6 § första stycket LVU). Ett omedelbart omhändertagande upphör bl.a. när rätten avgör frågan om vård (9 § första stycket 2 LVU).

Det är socialnämnden som bestämmer hur vården av den unge ska ordnas och var han eller hon ska vistas under vårdtiden (11 § LVU). För vård av unga som på någon grund som anges i 3 § behöver stå under särskilt noggrann tillsyn ska det finnas särskilda ungdomshem (12 § LVU). Om den unge vårdas på någon grund som anges i 3 § och vistas i ett särskilt ungdomshem, får han eller hon hindras att lämna hemmet och i övrigt underkastas den begränsning av rörelsefriheten som är nödvändig för att vården ska kunna genomföras, men också när det behövs av hänsyn till andra intagnas eller personalens säkerhet (15 § LVU). Den som omfattas av bestämmelserna i 15 § får beredas vård vid en enhet inom hemmet som är låsbar eller på något annat sätt inrättad för särskilt noggrann tillsyn (vård vid låsbar enhet), om det är nödvändigt med hänsyn till den unges eller andras säkerhet, eller om det är nödvändigt för att förhindra att den unge avviker eller för att i övrigt genomföra vården (15 b § LVU). Särskilda befogenheter, t.ex. de som anges i 15 och 15 b §§ LVU, får användas endast om de står i rimlig proportion till syftet med åtgärden, och om mindre ingripande åtgärder är tillräckliga ska de användas (20 a § LVU). Beslut om särskilda befogenheter fattas av SiS (20 b § LVU).

Det finns inget formellt hinder mot att den som vårdas med stöd av 2 § LVU eller socialtjänstlagen placeras vid ett särskilt ungdomshem. De flesta särskilda befogenheter som får tillämpas för unga som vårdas vid särskilda ungdomshem med stöd av 3 § LVU, t.ex. vård vid låsbar enhet och andra begränsningar av rörelsefriheten, gäller dock inte vid sådana placeringar. (Se 18 § LVU.)

Bedömning

AA vårdades på låst avdelning utan att det fanns laglig grund för det AA var alltså omedelbart omhändertagen med stöd av 1 § andra stycket, 3 och 6 §§ LVU när nämnden ansökte om att han skulle beredas vård med stöd av 2 och 3 §§ LVU. Förvaltningsrätten biföll den 30 november 2022 nämndens ansökan på så sätt att AA skulle beredas vård med stöd av 2 § LVU. Domstolen biföll alltså inte ansökan om vård med stöd av 3 § LVU. När förvaltningsrätten avgjorde frågan om vård, upphörde det omedelbara omhändertagandet (9 § första stycket 2 LVU). Det innebär att AA inte längre vårdades med stöd av 3 § LVU och att han t.ex. inte fick vårdas på låst avdelning. AA var vid tiden för förvaltningsrättens dom placerad vid ungdomshemmet Eknäs som endast hade sådana avdelningar. Efter det att domen hade meddelats vårdades AA alltså på en låst avdelning utan att det fanns laglig grund för det.

Jag har valt att rikta in min granskning på vilka brister i myndigheternas hantering av AA:s ärende som orsakade att AA vårdades på låst avdelning vid det särskilda ungdomshemmet Eknäs från och med den 30 november till och med den 12 december 2022 utan att det fanns laglig grund för det. Jag vill dock redan nu framhålla att det inträffade är en sådan sak som helt enkelt inte får förekomma och att jag ser mycket allvarligt på den situation som AA hamnade i. Med den här inledningen övergår jag nu till respektive myndighets ansvar för det som drabbade AA.

Socialnämndens handläggning

Av handlingarna i ärendet framgår att förvaltningsrättens dom kom in till kommunen på morgonen samma dag som den meddelades, dvs. den 30 november 2022, och att ansvarig socialsekreterare tog del av domen dagen efter. Jag vill därför redan inledningsvis framhålla att det naturligtvis inte är godtagbart att domen inte lästes av ansvarig socialsekreterare eller annan behörig tjänsteman vid socialtjänsten redan samma dag som den kom in till kommunen. En socialnämnd måste aktivt bevaka LVU-domar som meddelas i de ärenden nämnden ansvarar för och ha beredskap för att vidta de omedelbara åtgärder som kan krävas med anledning av en sådan dom.

Av utredningen framgår att domen diskuterades av vissa tjänstemän, och nämnden har i sitt yttrande framfört att det inte var känt för dem att ungdomshemmet Eknäs endast hade låsta avdelningar. Jag kan inte förstå det på annat sätt än att de berörda tjänstemännen uppfattade att förvaltningsrättens dom innebar att AA skulle vara kvar på det särskilda ungdomshemmet och att de därför inte ansåg sig behöva göra något med anledning av domen.

Enligt 11 § LVU är det socialnämnden som bestämmer hur vården av den unge ska ordnas och var han eller hon ska vistas under vårdtiden. Nämnden måste därför hålla sig informerad om hur det går för den unge när han eller hon är placerad utanför det egna hemmet, men också på vilket sätt och under vilka förutsättningar den aktuella vården ges. Det innebär att det är nämndens ansvar

att veta om en ungdom t.ex. vårdas på låst avdelning vid ett av SiS särskilda ungdomshem. Jag ser allvarligt på att nämnden inte hade den kännedom om AA:s vård vid ungdomshemmet Eknäs som den borde ha haft.

Som jag har redovisat ovan får vissa särskilda befogenheter användas av SiS endast när den unge vårdas med stöd av 3 § LVU. Om en socialnämnd inte omedelbart underrättar SiS när ett barn eller en ungdom inte längre vårdas med stöd av den bestämmelsen, finns det en risk för att de särskilda befogenheterna används utan laglig grund. Oavsett vilken vård AA faktiskt fick vid Eknäs när domen meddelades, borde nämnden således omgående – när den hade tagit del av domen – ha informerat hemmet om den ändrade grunden för vården. Det är allvarligt att nämnden inte gjorde detta.

Jag vill vidare understryka att det är domslutet i en dom som gäller. I det här fallet bifölls inte ansökan om vård med stöd av 3 § LVU. Det innebar alltså att vården med stöd av den bestämmelsen upphörde när domstolen meddelade sin dom. Om nämnden ansåg att domen kunde uppfattas på olika sätt, kunde den naturligtvis ha kontaktat domstolen för att höra vad domen innebar. Det är helt oacceptabelt att det dröjde till och med den 12 december 2022 innan nämnden vidtog adekvata åtgärder med anledning av domen.

I det här fallet är det uppenbart att det fanns allvarliga kunskapsbrister hos nämnden om tillämpningen av LVU. Inte heller tog nämnden det ansvar för vården som den enligt 11 § LVU är skyldig att ta. Det fick till följd att AA vårdades på låst avdelning vid ungdomshemmet Eknäs utan att det fanns laglig grund för det. Nämnden förtjänar allvarlig kritik för det inträffade.

Ungdomshemmet Eknäs handläggning

Ungdomshemmet Eknäs fick del av domen den 5 december 2022. Den togs då emot och lades in i SiS verksamhetssystem. Under min utredning har det framkommit olika uppgifter om huruvida den tjänsteman vid ungdomshemmet som tog emot domen också informerade en chef om att domen hade kommit in till myndigheten. Oavsett hur det förhåller sig med den saken vidtogs ingen ytterligare åtgärd med anledning av domen förrän den 12 december 2022 när den upptäcktes av en annan tjänsteman vid ungdomshemmet.

Jag kan inte uppfatta utredningen på annat sätt än att den tjänsteman vid ungdomshemmet Eknäs som tog emot domen inte förstod vad den innebar. SiS har i sitt yttrande redogjort för sina centrala riktlinjer, och av dessa framgår bl.a. följande. Om det kommer in ett beslut rörande LVU-vård under pågående placering ska institutionschefen (eller den som institutionschefen har gett delegation till) skyndsamt läsa beslutet för att kontrollera innehållet och om beslutet är verkställbart (dvs. om det gäller omedelbart eller har vunnit laga kraft). Den kontrollen ska dokumenteras.

Jag vill med anledning av det som har kommit fram i ärendet understryka att SiS har ett stort ansvar att se till att barn och unga vid ungdomshemmen inte ges

vård utan att det finns laglig grund för det. Det ställs vidare stora krav på SiS och myndighetens personal att vara väl förtrogna med vad olika myndigheters och domstolars beslut och domar innebär för SiS verksamhet och för de barn och ungdomar som vårdas inom myndigheten. Det får helt enkelt inte förekomma att den ansvariga personalens kunskaper i dessa avseenden brister, och ansvaret för att sådana brister inte finns ligger ytterst på SiS. Jag uppfattar det som att SiS inte har någon avvikande uppfattning i den här delen, och det är därför särskilt uppseendeväckande att de tjänstemän på ungdomshemmet Eknäs som först fick kännedom om domen inte förstod vad den medförde för konsekvenser.

Ungdomshemmet Eknäs borde alltså, när domen togs emot, ha kontrollerat om det fortfarande fanns laglig grund för att vårda AA på det sätt som då gjordes. Eftersom det saknades sådan grund, borde ungdomshemmet efter det konstaterandet ha vidtagit åtgärder omedelbart. Som exempel borde hemmet omgående ha underrättat nämnden, AA och hans vårdnadshavare om vad domen faktiskt innebar för vården av AA. Någon åtgärd vidtogs dock inte förrän den 12 december 2022. Jag kan inte förstå det på annat sätt än att domen den dagen upptäcktes av en slump, vilket är mycket otillfredsställande, inte minst med tanke på att AA vårdades på en låst avdelning. För det inträffade förtjänar SiS särskilda ungdomshem Eknäs allvarlig kritik.

Förvaltningsrättens handläggning

Under min utredning har det framkommit uppgifter om att berörda tjänstemän vid socialtjänsten uppfattade förvaltningsrättens dom som att den innebar att AA fortsatt skulle vara kvar vid det särskilda ungdomshemmet Eknäs trots att det bara fanns låsta avdelningar där. Nämndens handläggning efter att förvaltningsrätten meddelade sin dom i målet åskådliggör vikten av att en dom är tydlig, vilket jag nedan kommer att utveckla.

Utformningen av förvaltningsrättens domslut

Förvaltningsrätten beslutade i sin dom att bifalla nämndens ansökan ”på så sätt” att AA skulle beredas vård med stöd av 2 § LVU. Domstolen biföll alltså inte ansökan om vård med stöd av 3 § LVU, vilket dock inte angavs uttryckligen i domslutet.

Förvaltningsrätten har i sitt yttrande framfört att formuleringen ”på så sätt” signalerar att det kan finnas en avvikelse i förhållande till den uppfattning som sökanden angett. Domstolen har vidare konstaterat att det i domen direkt efter domslutet finns en sammanfattning av vilken det framgår att det inte ansetts finnas grund för att bereda den unge vård med stöd av 3 § LVU.

Ibland formuleras ett domslut på det sätt som förvaltningsrätten gjorde i det här fallet när en ansökan om vård avser såväl 2 som 3 §§ LVU och domstolen bifaller ansökan med stöd av endast den ena bestämmelsen. Frågan är hur tydligt ett sådant domslut är för den som läser domen. Det är alltid viktigt att ett domslut är tydligt formulerat, men det gör sig särskilt gällande vid tvångsvård,

och i synnerhet när domslutet får konsekvenser som inte framgår direkt av domen utan följer av lag. En dom om vård enligt LVU ska inte bara förstås av jurister utan även av andra, t.ex. den unge själv, vårdnadshavare och socialsekreterare men också olika vårdgivare t.ex. personalen vid SiS särskilda ungdomshem. Mot den bakgrunden är det särskilt viktigt att en domstol noggrant överväger hur domslutet ska formuleras.

I den här delen vill jag framhålla att 2 och 3 §§ LVU leder till olika befogenheter. Som jag har nämnt ovan kan den unge som bereds vård med stöd av 3 § LVU bli föremål för vissa särskilda befogenheter som inte gäller vid vård enligt 2 § samma lag. När det kommer till en ansökan som görs med stöd av både 2 och 3 §§ LVU är det således särskilt viktigt att förvaltningsrätten är tydlig redan i domslutet när det gäller vad den har kommit fram till.

Med detta sagt finner jag inte skäl att uppehålla mig ytterligare vid den här saken, utan övergår i stället till förvaltningsrättens domskäl.

Förvaltningsrättens domskäl och bedömningen av var vården skulle ges

I sina domskäl angav förvaltningsrätten att alla är ense om att det är till AA:s bästa att han ges vård enligt den upprättade vårdplanen ”vilket för närvarande innebär fortsatt vistelse på det SiS-hem där han befinner sig och där han inom kort ska genomgå en fördjupad utredning...”. Vidare angav domstolen att den ”delar ... parternas bedömning att det i nuläget får anses vara till [AA:s] bästa att stanna kvar på SiS-hemmet ytterligare en tid”.

Förvaltningsrätten har i sitt yttrande framfört att en förutsättning för att kunna bifalla en ansökan om LVU är att det kan antas att behövlig vård inte kan komma till stånd på frivillig väg, och att detta förutsätter att domstolen gör en viss bedömning av vad som faktiskt är den behövliga vården för att därefter sätta de uppgifter som finns om vårdnadshavarnas och den unges inställning i relation till detta. Domstolen har angett att den prövning som sker inom ramen för om det finns ett godtagbart samtycke är mera övergripande, t.ex. om förhållandena är sådana att den unge inte kan vårdas hemma med frivilliga insatser utan måste vistas på institution. Förvaltningsrätten har också framfört att det mer specifika innehållet i vården och var den ska äga rum i första hand är en fråga för socialnämnden. Domstolen har vidare angett att den anser att det är olyckligt att det i domskälen angavs att den unge fortsatt bör vistas på den placering som var aktuell då. Av sammanhanget i domen, menar förvaltningsrätten, framgår dock inte annat än att det väsentliga var att den unge skulle få den utredning och vård som han var i behov av.

Förvaltningsrätten ska i sin dom ange de skäl som har bestämt utgången (30 § förvaltningsprocesslagen [1971:291]). När domstolen prövar en ansökan om vård enligt LVU ska den inte ta ställning till var den unge ska vara placerad. Det är en fråga som det ankommer på socialnämnden att besluta om (11 § LVU), och som senare kan prövas av domstolen om någon part överklagar

placeringsbeslutet. I det här fallet skulle förvaltningsrätten ta ställning till frågan om AA skulle beredas vård med stöd av LVU.

Som förvaltningsrätten har framfört är det i ett mål om beredande av vård enligt LVU ofrånkomligt att beröra frågan om vad som är behövlig vård för den unge. Detta får emellertid inte medföra att domstolen, vare sig i domslutet eller i skälen, också tar ställning till utformningen av den aktuella vården, t.ex. var den unge ska vara placerad. I sitt yttrande har förvaltningsrätten framfört att det var olyckligt att den i domskälen angav var AA borde vara placerad. Jag instämmer i detta, och förvaltningsrätten kan inte undgå kritik för att den formulerade sina domskäl på det sättet.

Avslutande synpunkter

Det inträffade, dvs. att AA vårdades på låst avdelning vid det särskilda ungdomshemmet Eknäs utan att det fanns laglig grund för det, är naturligtvis helt oacceptabelt. Det är en sådan sak som inte får förekomma och jag kan inte nog understryka allvaret i det inträffade.

Det var flera faktorer som ledde till att AA utan laglig grund vårdades på det sättet. De primära orsakerna är enligt min mening bristande kunskaper hos personal hos såväl nämnden som SiS men också bristande rutiner vid respektive myndighet. Även de berörda formuleringarna i förvaltningsrättens domskäl spelade naturligtvis en roll i detta. Jag förutsätter att samtliga berörda myndigheter ser över sina rutiner och överväger om det finns några åtgärder som kan vidtas för att något liknande inte ska inträffa igen.

Det som i övrigt har kommit fram i ärendet medför ingen åtgärd eller något uttalande från min sida.

Ärendet avslutas.

Beslutet har fattats av JO Thomas Norling. Dokumentet har fastställts digitalt och har ingen underskrift.

Seniora rättssakkunniga Eric Wahlberg har föredragit ärendet och byråchefen Christina Fredin har deltagit i beredningen.